



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ**  
**Кж II 866/06**  
**31.05.2006. година**  
**Београд**

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића и Мирослава Цветковића, чланова већа, саветника Мирјане Пузовић, записничара, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела убиство из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези са чланом 19. Кривичног закона СРЈ у покушају и кривичног дела неовлашћено набављање, држање, ношење, израда, размена или продаја ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије и ББ, због извршења кривичног дела убиство из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези са чланом 19. Кривичног закона СРЈ у покушају и кривичног дела неовлашћено набављање, држање, ношење, израда, размена или продаја ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233. став 3. у вези са ставом 1. истог члана Кривичног закона Републике Србије у продужењу, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених, адвоката ВВ и ГГ, изјављеним против решења Окружног суда у Сомбору К. 5/98 од 25. априла 2006. године, у седници већа одржаној дана 31. маја 2006. године, донео је

## **РЕШЕЊЕ**

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца оптужених АА и ББ, изјављене против решења Окружног суда у Сомбору К. 5/98 од 25. априла 2006. године.

## **Образложење**

Окружни суд у Сомбору, побијаним решењем, одредио је да се спроведе суђење у одсутности оптуженом ББ, због кривичног дела убиство из члана 47. став 1. КЗ РС у вези са чланом 19. КЗ СРЈ у покушају и кривичног дела неовлашћено набављање, држање, ношење, израда, размена или продаја ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 1. ЗООМ РС и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233. став 3. у вези са ставом 1. истог члана КЗ РС у продужењу.

Против побијаног решења, жалбе су благовремено изјавили:

- бранилац оптуженог ББ, адвокат ВВ, из свих законских разлога, с предлогом да Врховни суд Србије побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или побијано решење преиначи тако што неће усвојити предлог ОЈТ у Сомбору да се оптуженом ББ суди у одсуству;

- бранилац оптуженог АА, адвокат ГГ, због битних повреда одредаба ЗКП, с предлогом да Врховни суд Србије уважи жалбу и побијано решење преиначи тако што ће побијано решење ставити ван снаге.

Републички јавни тужилац Србије својим поднеском Ктр.І бр. 1627/06 од 24.5.2006. године изнео је мишљење да се жалбе бранилаца оптужених одбију као неосноване и да се побијано решење Окружног суда у Сомбору К. 5/98 од 25.4.2006. године потврди.

Врховни суд је размотрио списе предмета са побијаним решењем, па је по оцени жалбених навода, мишљења Републичког јавног тужиоца Србије, нашао:

Жалбе су неосноване.

Из списка предмета се утврђује да је Окружно јавно тужилаштво 29. децембра 1997. године подигло оптужницу против оптуженог АА којом му је стављено на терет извршење кривичног дела убиство из члана 47. став 1. КЗ РС у вези са чланом 19. КЗ СРЈ у покушају и кривичног дела неовлашћено набављање, држање, ношење, израда, размена или продаја ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 1. ЗООМ РС, и оптуженог ББ коме је стављено на терет извршење кривичног дела убиство из члана 47. став 1. КЗ РС у вези са чланом 19. КЗ СРЈ у покушају и кривичног дела неовлашћено набављање, држање, ношење, израда, размена или продаја ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 1. ЗООМ РС и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС у продужењу.

Такође из списка предмета се утврђује да је оптужени ББ од \_\_\_ године у екстрадиционом притвору Казнено-поправног завода у \_\_\_, а по издатој потерници која је била расписана за њим, обзиром да се оптужени налазио у бекству.

Првостепени суд, је путем Министарства за људска и мањинска права Републике Србије покренуо поступак ради екстрадиције овог оптуженог, па је решењем Кв. 11/05 од 16.2.2005. године одредио притвор против оптуженог ББ, уз одређивање да му исти почиње тећи даном и часом лишења слободе а који по овом решењу може трајати до даље одлуке суда, а најдуже 2 месеца рачунајући од дана и часа лишења слободе, те је 16.2.2005. године дата наредба за расписивање централне потернице против овог оптуженог.

Министарство за људска и мањинска права државне заједнице Србија и Црна Гора, је поднело молбу Министарству правде Републике Словеније за издавање оптуженог ББ, а којом молбом је затражена предаја оптуженог ББ КПЗ Сремска Митровица ради наставка издржавања казне затвора са чијег издржавања је побегао 20. априла 2004. године. Као одговор на овакву молбу, амбасада Србије и Црне Горе у Љубљани је обавестила Министарство спољних послова Србије и Црне Горе да је Окружни суд у Крању одлукама број Кс. 49/05 од 1. фебруара 2005. године и Кс. 216/05 од 8. јуна 2005. године утврдио да су испуњени законски услови за изручење ББ Србији и Црној Гори а ради извршења казне затвора која је изречена пресудом Општинског суда у Новом Саду К. 687/01 од 3.12.2001. године као и ради спровођења кривичног поступка због кривичног дела убиство у покушају из члана 47. КЗ РС и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233. КЗ РС.

Министарство правосуђа Републике Словеније, известило је амбасаду Србије и Црне Горе у Љубљани 10. маја 2006. године, да одбија екстрадицију ББ Србији и Црној Гори, сходно одредбама Европске конвенције о екстрадицији, јер би према њиховој оцени ово изручење било у супротности са међународним обавезама које је преузела Република Словенија, као и да је притвор који је био одређен против именованог укинут.

Врховни суд налази да је правилно поступио првостепени суд када је одлучујући у смислу члана 304. став 2. ЗКП, према оптуженом ББ одредио да се суђење спроводи у његовој одсутности, јер су и по оцени Врховног суда, испуњени сви законски услови да се оптуженом ББ може судити у његовом одсуству.

Наиме, чланом 304. ЗКП одређено је да се оптуженом може судити у одсуству под условом: 1. да је у бекству или да није достижан државним органима; 2. да постоје нарочито важни разлози да му се суди иако је одсутан; 3. да постоји тужиочев предлог да се суди у одсуству и 4. да суд прихвати предлог за суђење у одсуству.

У конкретном случају, оптужени ББ је недостижан државним органима, јер Окружни суд у Сомбору до њега не може доћи због правних препрека, обзиром да је Министарство правосуђа Републике Словеније, по поднетом захтеву за екстрадицију оптуженог АА одбило његову екстрадицију, са разлога што би његово изручење било у супротности са међународним обавезама које је преузела Република Словенија.

Надаље, по налажењу Врховног суда, у конкретном случају постоје нарочито важни разлози да се суди у одсуству оптуженог ББ. Наиме, како је овом оптуженом стављено на терет извршење кривичног дела убиство из члана 47. став 1. КЗ РС у вези са чланом 19. КЗ СРЈ у покушају, као и кривично дело

фалсификовање исправе из члана 233. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, па имајући у виду тежину и начин извршења кривичних дела, као и чињеницу да је оптужница у овом кривичном предмету поднета 1997. године, сви ови разлози представљају нарочито важне разлоге да се суди у одсуству овом оптуженом.

Врховни суд, такође налази да је испуњен и трећи услов за суђење у одсуству оптуженом, јер из списка предмета произлази да је Окружни јавни тужилац у Сомбору на претресу одржаном дана 25.4.2006. године предложио да се одреди суђење у одсутности оптуженом ББ.

На крају, Врховни суд налази да је испуњен и четврти услов за суђење у одсуству, обзиром да је првостепени суд прихватио захтев овлашћеног тужиоца уз претходну оцену да су у конкретном случају испуњени изузетно важни разлози за примену овог правног института.

Стога су наводи жалбе бранилаца оптужених да нису испуњени сви законом прописани услови за одређивање суђења у одсутности оптуженог ББ, а како наводи бранилац оптуженог ББ: "Екстрадиција није немогућа, нити је иста одбијена, нити мој брањеник ББ ужива политички азил у Републици Словенији", као и да се не ради о постојању нарочито важних разлога, као и истицање браниоца оптуженог АА, да оптужени ББ није недоступан државним органима јер се исти налази у екстрадиционом притвору у Крању, као и да извршењем овог кривичног дела није дошло до изазивања великог узбуђења јавности, су оцењени као неосновани, и по налажењу Врховног суда исти су без утицаја на правилност и законитост побијаног решења.

Из изнетих разлога, на основу члана 401. став 3. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Председник већа – судија

Драгомир Милојевић, с.р.

Записничар

Мирјана Пузовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ОК